

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Fasti Mariani Cum Divorvm Elogiis In Singvlos Anni Dies Distribvtis

**Brunner, Andreas
Pfeffer, Wilhelm**

Antverpiæ, 1637

SS. Philippus Et Jacobus Apost. 1. Maii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44055

M A I V S.

SS. PHILIPPUS ET JACOBUS
APOST. 1. Maii.

Gemino dies hic sole nitet. PHILIPPVS alter, alter JACOBVS est. Ille vix inter hominum piscatores adlectus, captum illico ad CHRISTVM Nathanaelem adduxit, laudatam ab ipso Servatore prædam. Sed & ii, qui à veri Numinis cultu alieni erant, ad JESVM aditum sibi per PHILIPPVM quærebant. Illum in consilio Magister habuit, cum ingenti multitudini com meatum pararet: illo rogante discipulis in filio patrem ostendit. Hinc cum in sortem paucorum totus orbis veniret, provinciam ipse nactus Scythiam, eam facile CHRISTO subegit, victorque sub annum IV. & L. Hierapoli urbe Phrygiæ in cruce triumphavit; cum lapides viles jactantibus, sed pretiosi PHILIPPO triumphalem coronam multò pulcherrimè exornarent. Et hujus quidem triumphus de Barbaris; de Judæis JACOBI fuit. Hic carne & vino à teneris sibi interdixit: longâ precandi consuetudine genibus callum obduxit, qui vel Camelo certaret: eâ famâ sanctitatis fuit, ut ingredi in sanctiora templi adyta uni illi liceret; & vel oram vestis ejus prehendere, partem felicitatis ducerent. Ita rem Hierosolymæ Christianam cum XXX. annos administrasset, anno partæ salutis LXIII. vitæ XCVI. è templi fastigio dejectus, & inter preces, quas pro hostibus suis faciebat, fuste fullonis cæsus est: ut jam me dubium uterque hic Sol faciat, orbine lu-

xerit, an Cælo occiderit pulchrior. *Ex Brev. Rom.*

Nos quoque timore Domini Crucifixos oportet hic omnibus non solum carnalibus vitiis, verum etiam ipsius elementis mortuos esse; illuc habentes oculos animæ nostræ defixos, quod nos speramus momentis singulis migraturos. *Cassian. l. 4. de Inst. Renunc. c. 35.*

S. SIGISMUNDUS REX. I. Maii.

QVOTIES noverca ex patre vitricum fecit! Sane SIGISMUNDVM Burgundionum Regem eò artibus suis impulit, ut filium Sigericum, quasi patrem regno exuere cogitasset, vitâ ipse exueret. Verum asperfas filii cruore manus tam multo lavit lacrimis, ut quem sic pœniteret, pœnè innocens dici posset. Monitus tamen ab ignoto nefario quo sene, & suam potius vitam, quàm filii (qui cælo frueretur) mortem deslere iussus, ad D. Maurinorum abijt; causamque illi commendavit; ageret hanc, ut suam olim apud DEVM: adesse fatentem reum: supplicia precari, non deprecari: sciret nunc etiam pater Deus; modò olim iudex parceret: quam pœnam tam nocens filius meruisset, tum se monstrasse, cum innocentem occideret. Lacrimis non posse satis elui manus; sanguine posse, sed suo; huic fundendo jam se initium dedisse, cum filii funderet: quem malè libasset, rectius libatarum sese. Et verò damnatus voti est: bellum enim in annum D. XXVI. à Clodoviro Gallorum Rege petitus, captusque, & capite plexus in puteum est abjectus. Sed tam ignobile sepulchrum pœnitentis illustrius cantu suo luminibusque cælum fecit; quin ægri magno numero morti jam proximi sanitatem inde suam hauserunt, itaque quam uni eripuit vitam, longè plura